Hobuse wastu waheta adon.
Panin ta parsit rippuma,
Seal ta kiunus, seal ta karjus,
Panin ma aku akseele,
Sealt ta kurat kukkus korja,
Põletas põlved mõlemad. —

Järgmine laul on nõnda seatu
et nende inimeste nimed saawad
pandud, kelle kohta seda taheta
lauda. Laulu ette ütleja pani
Kangru Tiiu ja Sauna Willem, üks
wana tüdruk ja wana poiss Salajäe
Nägula kihelkonnas. Laul käib nii
5. Oh ja uhke Kangru Tiiu,
Weel aga uhkem Sauna Willem.
Willem läks Kangrule magama,
Aida peale ülle alla,
Heina wirna äärt alla,
Nende ase ammu teada.

Õunapuu aed oli aida taga,
Õõpikk laulis õunapuu otsas,
Kägu kukkus, kuuske ~~otsas~~ mõtkus,
Sarapuu jüda särises,
Paju jüred pakatasid,
Kuuse käppad löid kukerpalli.
Willem pakkus särmust Tiiu särme:
Ekima jüda sinu põues,
Nii kui särmus särme ümber.
Tiiu läks mõisa leikamoe,
Willem karates järele,
Saaks ma noore naise kõrwa,
Nii kui roosi üle kõrwa.
Küll oli punane pihlamarja,
Weel aga punasem Kangru Tiiu;
Küll oli lahke laarae kuuske,
Weel aga lahkem Sauna Willem. —

Järgmist laulu olen ma enne
Nuugit kuuletult näinud, aga kus kõik